

Súd: Okresný súd Žilina
Spisová značka: 41Csp/281/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5117233414
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 10. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Augustínová
ECLI: ECLI:SK:OSZA:2018:5117233414.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Žilina v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Augustínovou v právnej veci žalobcu: J. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom Z. XXX/XX, XXX XX F. X. H., štátny občan SR, zastúpeného splnomocneným zástupcom: Centrum správnej pomoci Martin, so sídlom J. Š Šikuru 4850/1, 036 01 Martin, IČO: 51 472 236, proti žalovanému: PROFI CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpenému právnym zástupcom: Advokátska kancelária JUDr. Andrea Cviková s.r.o., so sídlom Kubániho 16, 811 04 Bratislava, IČO: 35 792 752, v konaní o vydanie bezdôvodného obohatenia vo výške 1 031,31 eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 031,31 eur, a to v lehote do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku

II. Žalobca m á voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového a trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % trov konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou doručenou Okresnému súdu Žilina dňa 05.12.2017, sa žalobca domáhal vydania súdneho rozhodnutia, ktorým by súd určil neplatnosť dohody o zrážkach zo mzdy uzavretú medzi žalobcom a žalovaným č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.04.2015 a uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 1 031,31 eur z titulu bezdôvodného obohatenia a zaviazal žalovaného nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodnil tým, že so žalobcom uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX dňa 28.04.2015 podľa zákona č. 129/2010 Z.z., na základe ktorej mu žalovaný poskytol spotrebiteľský úver vo výške 1 500 eur. Skutočne však dostal na účet od žalovaného len sumu 1 350 eur, teda sumu o 150 eur menej ako avizovaný úver. Súčasťou zmluvy, ktorej znenie bolo vopred pripravené, bola aj dohoda o zrážkach zo mzdy na osobitnej listine. Žalovaný požiadal jeho zamestnávateľa o vykonávanie zrážok zo mzdy od roku 2015. Prvá splátka bola strhnutá v mesiaci 11/2015. Mal za to, že tak existuje naliehavý právny záujem na určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Tvrdil, že bol nútený podať žalobu. Mal za to, že deklarováním neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľských právnych veciach. Ďalej namietal, že zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z.z., ako aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z.. Úver tak z dôvodu absencie obligatórnych náležitostí spotrebiteľskej zmluvy považoval za bezúročný a bez poplatkov. Tvrdil, že nič nebránilo žalovanému, aby priamo v zmluve uvádzal zákonom vyžadované údaje. Uviedol, že oznámenie veriteľa o schválení revolvingového úveru nie je súčasťou zmluvy, pretože toto oznámenie je jednostranne podpísaný dokument. Bol názoru, že obligatórne náležitosti musia byť uvedené priamo v zmluve. Zdôraznil, že nepostačuje požadované údaje zmluvy obsiahnuť len v listine označenej ako oznámenie veriteľa o schválení úveru. Zmluvnú pokutu

pri omeškaní vo výške 0,04 % ako každodenný úrok z omeškania označil za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Poukázal, že súčasťou zmluvy je aj dohoda o poskytnutí služieb, a to odklad troch splátok pri neschopnosti splácania. Odplata za službu je vo výške 1 451,52 eur, ktorú žalobca mesačne spláca vo výške 81,99 eur. Zdôraznil, že po materiálnej stránke mu na základe tejto dohody nebolo nič dodané. Ďalej zdôraznil, že suma 1 457,40 eur je neprimerane vysoká k výške úveru ako aj, že suma za doplnkovú službu nie je započítaná v RPMN. Ďalej namietal, že v spotrebiteľskej zmluve chýba aj údaj o celkovej sume úveru. Uviedol, že dňa 25.11.2017 sa ako spotrebiteľ dozvedel od splnomocneného zástupcu že predmetná zmluva je vadná. Poukázal, že celkovo zaplatil žalovanému sumu 2 231,31 eur a skutočne mu bola zo strany žalovaného vyplatená suma 1 350 eur. Bezodôvodné obohatenie tak tvorí sumu 1 031,31 eur.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení doručenom Okresnému súdu Žilina dňa 29.12.2017, k podanej žalobe uviedol, že žaloba v časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy je s poukazom na § 137 písm. c) a písm. d) CSP neprípustná. Uviedol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je na samostatnom liste, pričom žalobca mal možnosť si túto pre jej uzavretím prečítať, oboznámiť sa s ňou a rozhodnúť sa o jej zavretí. Uzavretie dohody bolo dobrovoľné a nebolo podmienkou uzavretia zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Mal možnosť odmietnuť uzavretie tejto dohody. Bol poučený o dôsledkoch uzavretia dohody o zrážkach zo mzdy. Mal za to, že uzavretá dohoda o zrážkach zo mzdy spĺňa všetky podmienky určené zákonom č. 250/2004 Z.z. Konštatoval, že dohoda je zákonným spôsobom zabezpečenia pohľadávky. Ďalej uviedol, že predformulované znenie spotrebiteľských dokumentov je prirodzenou súčasťou úverových produktov a nie je možné ho považovať za postup, ktorý potvrdzuje, že zmluva nie je uzavretá individuálne. Žalobca mal vedomosť o dohode o zrážkach zo mzdy. Upozornil na priemernú obozretnosť a vnímavosť spotrebiteľa. Mal za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy v spotrebiteľských veciach nie je ani v rozpore s právom Európskej únie. Bol názoru, že zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje všetky náležitosti vyžadované zákonom, a to aj dobu trvania zmluva, či termín konečnej splatnosti. Uviedol, že zmluvu tvoria zmluvné dojednania, ktoré sú neoddeliteľnou časťou zmluvy, ako prílohy tvoriace súčasť zmluvy o revolvingovom úvere. Súčasťou bolo aj oznámenie veriteľa o schválení revolvingového úveru. Zmluvné dojednania tak nepredstavujú samostatný dokument, ale technickú súčasť zmluvy. Ďalej mal za to, že zákon nevyžaduje, aby jednotlivé časti tvoriace listinu o právnom úkone boli samostatne podpisované. Uviedol, že aj v súdnej praxi sa ustálil názor, že ak je listina o právnom úkone tvorená viacerými listami, potom na to aby tvorili jednu listinu musia byť tieto spojené tak aby tvorili technickú jednotu. A len listina ako celok má byť podpísaná. Bol názoru, že zmluva obsahuje tak deň splatnosti poslednej splátky, a teda termín konečnej splatnosti. Poukázal na rozhodnutie EÚ vo veci C - 42/15. Rovnako mal za to, že zmluva obsahuje aj náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona. Zmluva nemusí obsahovať uvádzanie delenia splátok na istinu, úroky a poplatky. V tomto smere konštatoval, že z judikatúry súdneho dvora EÚ sa vyvodzuje a všeobecne uznáva princíp nepriameho účinku smernice. Členský štát tak nemôže na újinné právo, ktoré by mal zohľadniť pri dodržaní nepriameho účinku nazerať ako na porušenie vlastného právneho poriadku. Rovnako bol názoru, že zmluva o úvere obsahuje aj správnu výšku RPMN. K dohode o poskytnutí služieb uviedol, že došlo k uzatvoreniu samostatnej dohody. Žalobca nikdy netvrdil, že by o dané služby nemal záujem, že nechce platiť odplatu. Zdôraznil, že dohoda jednoznačne vymedzuje, čo je protiplnením na jej uzatvorenie. Dohoda obsahovala aj možnosť výpovede. Túto možnosť žalobca nevyužil. Tiež mal za to, že zmluva o úvere obsahuje aj celkové náklady podľa § 2 písm. i) zákona. Dohoda o poskytnutí služieb nebola podmienkou ani predpokladom pre vznik zmluvy o úvere, preto sa odplata podľa dohody na základe § 2 písm. g) nezapočítava do celkových nákladov a ani do výpočtu RPMN. Dohoda nebola podmienkou na poskytnutie úveru. Dohodnuté služby boli doplnkové a dobrovoľné. Dohoda bola osobitne podpisovaná. Mal za to, že dohoda je individuálnym dojednaním. Žiadal žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

4. Žalobca sa v replike zo dňa 06.04.2018 pridŕžoval žaloby.

5. Súd následne nariadil pojednávanie na deň 22.10.2018, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a vyhlásil rozhodnutie vo veci samej. Splnomocnený zástupca žalobcu pred súdom uviedol, že zotrváva na podanej žalobe a replike. Pred súdom splnomocnený zástupca neuviedol žiadne nové skutkové tvrdenia nad rámec žaloby a repliky.

6. Okresný súd v poradí prvým rozsudkom vyhovel žalobe žalobcu v celom rozsahu. Rozhodol, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná. Žalovanému uložil zaplatiť žalobcovi sumu vo výške 1 031,31 eur z titulu bezodôvodného obohatenia a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % trov konania. Mal za to, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná, nakoľko spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, je neurčitá a nezrozumiteľná v zmysle § 37 ods. 1 OZ a obchádza zákon podľa § 39 OZ (bod 21 odôvodnenia). Ďalej mal za to, že zmluva o úvere je bezúročná a bezpoplatkov z dôvodu absencie náležitosti podľa § 9 ods.

2 písm. f), k) a nesprávne uvedenej náležitosti podľa § 2 písm. g) a l) a § 9 písm. j) zákona č. 129/2010 Z.z. (bod 26, 27, 28, a 32 odôvodnenia). V súvislostiach vyhodnotil za absolútne neplatnú aj dohodu o poskytovaní služieb, ktorú označil za nekalú obchodnú praktiku (bod 31 odôvodnenia).

7. Proti tomuto v poradí prvému rozsudku podal žalovaný v časti o zaplatenie sumy 1 031,31 eur a v časti náhrady trov konania odvolanie. V časti o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy žalovaný odvolanie nepodal.

8. Krajský súd v Žiline, ako odvolací súd, uznesením č.k. 5Co/94/2019-184 zo dňa 24.09.2019 rozsudok okresného súdu zrušil a vec vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie. Konštatoval, že ak okresný súd založil svoje rozhodnutie na tom, že uvedená zmluva o úvere má obsahovať presné vymedzenie vnútornej skladby jednotlivých splátok, t.j. vymedzenie aká ich časť pripadá na istinu, na úroky a na poplatky s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého úveru, vec nesprávne právne posúdil. Rovnako mal za to, že okresný súd vec nesprávne právne posúdil pre absenciu náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona č. 129/2010 Z.z. Poukázal pri tom na rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (bod 7 odôvodnenia).

Podľa § 391 ods. 2 CSP ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, súd prvej inštancie je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

9. Okresný súd nariadil vo veci samej pojednávanie dňa 12.12.2019, na ktorom vec prejednal, vykonal dokazovanie a rozhodol vo veci samej, a to za účasti žalobcu. Žalovaný neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnil (č.l. 202 spisu).

10. Splnomocnený zástupca žalobcu pred súdom zotrval na doterajšej argumentácii v spore. Uviedol, že zmluva neobsahuje ani pravdivú a skutočnú RPMN. Neurčitost' obligatórnej náležitosti spôsobuje rovnaký účinok ako keby ju zmluva ani neobsahovala. Skutočná RPMN je vo výške 108,11 %, a teda celková čiastka na zaplatenie je v skutočnosti vo výške 3 588,5 eur, nie 2 131,14 eur. V oznámení schválení veriteľa je uvedená odplata 1 457,40 eur a tento poplatok nie je uvedený v RPMN a v celkovej sume na zaplatenie. Takže predmetný úver je z dôvodu nesprávnej výšky RPMN tak či tak bezúročný a bezpoplatkov. Rovnako poukázal na nesprávnu výšku úveru, keď v zmluve je uvedená výška úveru 1 500 eur a žalobca dostal na účet iba sumu 1 350 eur. V zmluve chýba aj zročnosť jednotlivých splátok úveru. Dodal, že pokiaľ sa nejaké náležitosti nachádzajú v oznámení o schválení veriteľa toto je jednostranne podpísaný dokument, a teda nemožno ho považovať za súčasť zmluvy.

11. Súd sa opätovne oboznámil s listinnými dôkazmi.

12. Podľa oznámenia o schválení úveru dlžníkovi - zmluva o revolvingovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.04.2015 schválená výška úveru je 1 500 eur, splatnosť úveru 42 mesiacov, výška mesačnej splátky 47,17 eur, výška celkovej platby na úhradu 81,87 eur, poplatok za poskytnutie úveru 150 eur, dátum splatnosti poslednej splátky 01.11.2018, RPMN 25,49 %, priemerná hodnota RPMN 34,42 %, celková čiastka 2 131,14 eur, ročná úroková sadzba 17,68 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 % ročne. Oznámenie je podpísané iba žalovaným (č.l. 24 -25 spisu).

13. Podľa splátkového kalendára zo dňa 28.04.2015 žalobca mal žalovanému zaplatiť 42 mesačných splátok vo výške 81,87 eur počnúc 1.06.2015 a končiac 01.11.2018. Splátkový kalendár podpisy strán sporu neobsahuje (č.l. 26-27 spisu).

14. Podľa dohody o poskytovaní služieb zo dňa 28.04.2015 dohoda upravuje podmienky poskytovania dohodnutých služieb k predmetnej zmluve. Dohoda zakladá právo zákazníka na využívanie služieb a povinnosť uhradiť odplatu. Zákazník má právo ale nie povinnosť využiť služby, rovnako tak právo zrušiť alebo pozastaviť písomnou formou poskytovanie jednotlivých služieb, týmto nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu. Dohodnuté služby sú dobrovoľné a doplnkové, nemajú charakter podmienky alebo predpokladu na uzavretie zmluvného vzťahu. Jednotlivé služby sú poskytované zákazníkovi automaticky alebo na základe uplatnenia práva zákazníka na ich poskytnutie. Na základe dohody sa poskytujú uvedené služby za dohodnutú odplatu. Ak nedôjde k uzavretiu tejto dohody zákazník je oprávnený požiadať o poskytnutie jednotlivých služieb aj samostatne a ich cena sa riadi platným sadzovníkom poplatkov. Zákazník sa zaväzuje, že za uzavretie dohody zaplatí mesačne poskytovateľovi odplatu vo výške 2,51 % zo sumy schváleného úveru zníženej o sumu poplatku za poskytnutie úveru. Zákazník

sa zaväzuje splácať túto odplatu v pravidelných mesačných splátkach, ktorá bude uvedená spolu so splátkami úveru a úrokov za úver v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Celková výška splátky úveru s úrokom spolu so splátkou odplaty podľa tejto dohody sa uvedú aj v oznámení veriteľa o schválení úveru dlžníkovi. Na základe tejto dohody sa poskytuje zákazníkovi balíček služieb pozostávajúci z informácie o zostávajúcich záväzkoch, odkladu splatnosti splátok, informácie pred splatnosťou splátky, informácie o prijatí platby, vyhotovenia a zaslania kópie dokumentácie, zmeny zmluvy na podnet klienta, prepárovania platieb na príslušnú zmluvu, druhej upomienky zdarma, a podpory call centra a osobného stretnutia s viazaným finančným agentom (č.l. 47-48 spisu).

15. Z predloženej žiadosti/zmluvy č. XXXXXXXXXXXX stranami sporu podpísanej dňa 28.04.2015 vyplýva, že strany sporu uzavreli zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej žalovaný poskytol žalobcovi spotrebiteľský úver s úverovým rámcom vo výške 1 500 Eur. Vyčerpané sumy sa žalobca zaviazal splácať v 42 mesačných splátkach vo výške 81,87 eur. Celková čiastka úveru predstavovala 2 131,14 eur. Ročná úroková sadzba bola vo výške 17,68 %, ročná úroková sadzba úrokov z omeškania 5,05 %, priemerná RPMN 34,42 % a predpokladaná RPMN 25,49 %. Poplatok za poskytnutie úveru bol vo výške 150 eur.

16. V danej veci bolo nesporné, že žalobca žalovanému poskytol na základe zmluvy o úvere č. XXXXXXXXXXXX úver vo výške 1 500 eur, avšak celkovo žalobcovi poskytol čiastku len vo výške 1 350 eur, keď sumu 150 eur si žalobca hneď pri poskytnutí úverov stiahol ako odplatu za poskytnutie úveru. Rovnako bolo medzi stranami nesporné, že žalobca zaplatil žalovanému na zmluvu č. XXXXXXXXXXXX M.elkovo sumu 2 231,31 eur.

17. Zo žaloby a z doložených listinných dôkazov vyplýva, že žalobca si uplatňuje voči žalovanému nároky vzniknuté z titulu bezdôvodného obohatenia odvodzujúceho od uzavretej zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.04.2015 znejúcej na sumu 1 500 eur .

18. Okresný súd v tomto smere najskôr ex offo skúmal samotnú zmluvu o úvere. Žalobca zmluvu uzatváral ako spotrebiteľ, keďže sa jedná o fyzickú osobu, ktorá pri uzatváraní predmetnej zmluvy nekonala v rámci svojho podnikania, povolania alebo zamestnania. Pri zákonom posudzovaní konkrétneho prípadu súd preto vychádzal z príslušných ustanovení zákona č. 129/2010 Z.z. a dospel k záveru, že záväzkový vzťah, ktorý vznikol medzi stranami sporu na základe predmetnej zmluvy je vzťahom občianskoprávnym a na predmetnú zmluvu sa tak hľadí ako na typovú spotrebiteľskú zmluvu. Súd má tak za to, že právny vzťah založený úverovou zmluvou je potrebné kvalifikovať ako vzťah spotrebiteľský.

19. Okresný súd danú vec v tejto časti, prejudiciálneho preskúmania zmluvy o úvere, právne posúdil podľa príslušných zákonných ustanovení právnych predpisov, resp. v súlade s právnou úpravou platnou a účinnou v čase vzniku zmluvných vzťahov.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len "zákon"), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 2 písm. a) a b) zákona, na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 2 písm. g) a l) zákona celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj poistné a náklady spojené so zmluvou o zabezpečení záväzku spotrebiteľa podľa tohto zákona, ktorých uzavretím bolo podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok; celkovou výškou spotrebiteľského úveru maximálna výška alebo súčet všetkých finančných prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere,

Podľa § 9 ods. 2 zákona, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,

Podľa § 11 ods. 1 zákona, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

Podľa § 52a ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, ak sú uzavreté viaceré spotrebiteľské zmluvy pri tom istom rokovaní alebo sú zahrnuté do jednej listiny, posudzuje sa každá z týchto zmlúv samostatne. Ak však z povahy zmlúv alebo stranám známeho účelu zmlúv uvedených v odseku 1 pri ich uzavretí zrejme vyplýva, že tieto zmluvy sú od seba vzájomne závislé, vznik každej z týchto zmlúv je podmienkou vzniku ostatných zmlúv. Zánik jednej z týchto zmlúv iným spôsobom než splnením alebo spôsobom nahrádzajúcim splnenie spôsobuje zánik ostatných závislých zmlúv, a to s obdobnými právnymi účinkami.

Podľa § 53 ods. 4 písm. s), t) a v) Občianskeho zákonníka za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú, aby spotrebiteľ poskytol zabezpečenie splnenia svojho záväzku v hodnote neprimerane vyššej, ako je výška jeho záväzku vyplývajúca zo spotrebiteľskej zmluvy v čase uzavretia dohody o zabezpečení splnenia záväzku spotrebiteľa; ktoré požadujú od spotrebiteľa plnenie za službu, ktorej poskytnutie dodávateľom v prevažnej miere nesleduje záujmy spotrebiteľa a požadujú od spotrebiteľa uhradenie plnení, o ktorých spotrebiteľ nebol pred uzavretím zmluvy preukázateľne informovaný; ktorých úhrada nebola upravená v zmluve alebo za ktoré spotrebiteľ nedostáva dohodnuté protiplnenie,

Podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa § 53 ods. 6 Občianskeho zákonníka ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata prevyšovať najvyššiu prípustnú odplatu, ktorú možno od spotrebiteľa pri poskytnutí peňažných prostriedkov požadovať. Odplatu, podrobnosti o stanovení odplaty, kritériách jej stanovenia a najvyššiu prípustnú výšku odplaty ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa nekalé obchodné praktiky sú zakázané. Podľa § 7 ods. 2 písm. a), b) a ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa považuje za nekalú, ak je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu,

ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

Podľa § 8 ods. 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak s prihliadnutím na jej charakter, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostredku opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Za klamlivé opomenutie sa tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

Podľa § 9 ods. 13 zákona 129/2010 Z.z. ak ďalej nie je ustanovené inak, veriteľ nesmie sám alebo prostredníctvom tretej osoby ponúkať, vyžadovať, dojednávať, uzavierať, alebo sprostredkovať uzavretie vzájomne závislej zmluvy, ktorá súvisí so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a najmä ktorej predmetom je čo aj len sčasti plnenie, ktoré je veriteľ podľa zákona alebo v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti povinný poskytovať spotrebiteľovi aj bez uzavretia takejto zmluvy. Získanie spotrebiteľského úveru nemožno podmieniť uzavretím vzájomnej závislej zmluvy, s výnimkou poisťnej zmluvy alebo zmluvy o zabezpečení záväzku spotrebiteľa ručením, zrážkami zo mzdy a z iných príjmov alebo záložným právom dojednaných za podmienok ustanovených zákonom, ak je to primerané vzhľadom na spotrebiteľský úver a okolnosti jeho poskytnutia; ustanovenia tohto zákona alebo osobitného predpisu o zákaze alebo neprijateľnosti zabezpečenia záväzku spotrebiteľa týmto nie sú dotknuté.

20. Keďže v prípade predmetnej zmluvy sa jedná o zmluvu o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z., súd najskôr zisťoval, či predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere má všetky povinné náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 tohto zákona.

21. Preskúmaním obsahu zmluvy, súd zistil, že v tejto je nesprávne uvedená výška RPMN podľa § 9 ods. 2 písm. j) zákona.

22. Vzhľadom na uvedené, z dôvodu nesprávne uvedenej náležitosti v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) citovaného zákona, a to RPMN sa v zmysle § 11 ods. 1 citovaného zákona poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Nesprávne uvedená obligatórna náležitosť spotrebiteľskej zmluvy má rovnaký právny účinok ako jej absencia. Okresný súd tiež udáva, že v predmetnej zmluve je uvedená aj nesprávna výška celkových nákladov v súlade s § 2 písm. g) a l) zákona.

23. Vychádzajúc z vyššie uvedeného, a to nesprávne uvedenej RPMN a nesprávne uvedenej výške celkových nákladov spotrebiteľa v predmetnej zmluve o úvere, ako aj z hľadiska posúdenia predmetu konania, a to vydanie bezdôvodného obohatenia bolo nutné zo strany súdu zaoberať sa aj dohodou o poskytovaní služieb č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 28.04.2015. Okresný súd v prípade tejto dohody dospel k záveru o jej absolútnej neplatnosti, a to v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami. Okresný súd odplatu za poskytnutie služby v celkovej výške 1 451,52 eur považoval vzhľadom na výšku poskytnutého úveru 1 500 eur (bez poplatku 1 350 eur) za neprimerane vysokú. Dohoda, ktorá oprávňovala žalovaného na takúto neprimerane vysokú odplatu okresný súd vyhodnotil ako neprijateľnú, v rozpore s dobrými mravmi a absolútne neplatnú. Vopred pripravenou dohodou, ktorej obsah žalobca nemohol ovplyvniť, resp. meniť, si žalobca zhoršil ako spotrebiteľ svoje zmluvné postavenie, s tým, že platil za služby, ktoré mu žalobca pri uzatváraní dohôd neposkytol, resp. žalobca platil za služby, ktoré v budúcnosti ani nemusel využiť, resp. v čase poskytnutia úveru a uzavretia predmetnej dohody nebolo žalobcovi zrejmé, či takúto službu vôbec reálne využije. Dohodu o poskytnutí služieb je potrebné považovať za neplatný právny úkon, za nekalú obchodnú praktiku žalovaného. Pokiaľ dohoda o poskytovaní služby bola ako samostatná listina, ešte neznamená, že ide o individuálne dojednanie. Okresný súd má tiež v súlade s § 9 ods. 13 zákona č. 129/2010 Z.z. za to, že v prípade poskytovaných služieb, sa jedná o služby, ktoré bol žalovaný v súlade s povinnosťou odbornej starostlivosti povinný poskytovať žalobcovi aj bez uzavretia takejto dohody. Okresný súd má za to, že predmetné služby predstavujú len bežnú súčinnosť žalovaného ako poskytovateľa úveru. Okresný súd tak dospel k záveru, že predmetom danej dohody boli len zdanlivo poskytované služby, na ktorých poskytnutí žalobca

ako spotrebiteľ nemohol mať žiadny záujem, keď z takto poskytovaných služieb žalobcovi neplynula žiadna významná výhoda, napríklad oproti spotrebiteľom, ktorí dohodu tohto typu neuzavreli. Napokon v konaní nebolo preukázané, či žalobca balíček služieb poskytnutých predmetnou dohodou skutočne aj využil. Z týchto dohôd zároveň nevyplýva možnosť vrátenia, či započítania odplaty v prípade nevyužitia predmetných služieb, čo podľa názoru okresného súdu možno považovať za nekalú obchodnú praktiku v súlade s príslušnými ustanoveniami zákona č. 250/2007 Z.z. Pokiaľ nebolo v konaní preukázané, že žalovaný v súlade s dohodou o poskytnutí služieb žalobcovi plnil, resp. nebolo preukázané vzájomné plnenie medzi stranami sporu neprichádza do úvahy ani aplikácia § 457 OZ. Navyše okresný súd upriamuje zvlášť pozornosť na čl. 1 bodu dohody, podľa ktorého žalobca mal právo zrušiť alebo pozastaviť písomnou formou poskytovanie jednotlivých služieb, avšak tým nie je dotknutá povinnosť uhradiť odplatu, ktorý okresný súd považuje za rozporný s dobrými mravmi. Okresný súd pre úplnosť dôvodov tohto rozhodnutia považuje za potrebné uviesť, že balíček služieb poskytnutý predmetnou dohodou možno posúdiť ako bežné služby, ktoré banky, či nebankové subjekty poskytujú a ktoré by mala pokrývať odplata za úver, ktorá v danom prípade predstavovala celkovo sumu 150 eur. Nejednalo sa o nejaké špecifické, či finančne náročné, bežne neposkytované služby poskytované zo strany žalovaného.

24. Okresný súd zdôrazňuje tiež, že odplata 1 451,52 eur za poskytnuté služby mala byť jednoznačne zahrnutá do celkových nákladov úveru v súlade s § 2 písm. g) a l) zákona o spotrebiteľských úveroch. Nezahrnutie tejto odplaty 1 451,52 eur do celkových nákladov ovplyvnilo aj správnosť údaju RPMN, pretože ak by bola odplata zahrnutá do celkových nákladov, celková výška RPMN by bola oveľa vyššia ako bola prezentovaná. Zároveň možno považovať praktiku žalovaného, ktorý oddelil zmluvu o úvere od dohody o poskytovaní služieb, čím došlo k uvedeniu nesprávnej výšky celkových nákladov, a tým pádom aj nesprávnej výšky RPMN za nekalú obchodnú praktiku s poukazom na § 7 ods. 2 písm. b) zákona o ochrane spotrebiteľov. Aj z dôvodu nesprávnej výšky celkových nákladov a nesprávnej výšky RPMN je poskytnutý úver jednoznačne bezúročný a bezpoplatkov. Okresný súd dáva do pozornosti, že nesprávnou výškou RPMN sa zaoberal už v bode 31 a 32 v poradí prvého rozsudku. Pre záver o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru stačí absencia alebo nesprávne uvedenie výšky iba jednej obligatórnej náležitosti.

Podľa § 451 ods. 1 Občianskeho zákonníka kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať.

Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

Podľa § 456 Občianskeho zákonníka predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal. Ak toho, na úkor koho sa získal, nemožno zistiť, musí sa vydať štátu.

Podľa § 457 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

Podľa § 458 ods. 1 Občianskeho zákonníka musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením.

25. Súd dospel k záveru, že žalovanému tak v danom prípade nemohol vzhľadom na ustanovenie § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch vzniknúť zákonný nárok na zaplatenie akýchkoľvek úrokov alebo poplatkov. Prijatím takéhoto plnenia bez právneho dôvodu tak vzniklo na strane žalovaného bezdôvodné obohatenie. Žalovaný mal pri právnom závere o bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru (pre absenciu, nesprávnu výšku RPMN a výšku celkových nákladov) nárok len na zaplatenie čistej istiny úveru t.j. skutočne poskytnutých finančných prostriedkov úveru 1 350 eur.

26. Vychádzajúc z vyššie uvedeného súd pri rozhodovaní v danej veci o rozsahu bezdôvodného obohatenia vychádzal len zo skutočne poskytnutých peňažných prostriedkov žalobcovi.

27. Následne pri zisťovaní rozsahu bezdôvodného obohatenia súd vychádzal z nesporného tvrdenia medzi stranami sporu, že žalovaný na základe predmetnej spotrebiteľskej zmluvy o úvere vyplatil žalobcovi celkovo sumu 1 350 eur a žalobca uhradil k zmluve celkovo sumu 2 231,31 eur, t.j. postupnými platbami vychádzajúc z právneho záveru o bezúročnosti a bezpoplatkovosti predmetného spotrebiteľského úveru preplatil žalobca žalovanému sumu 1 031,31 eur. Táto suma 1 031,31 eur tak predstavuje rozsah bezdôvodného obohatenia na strane žalovaného, resp. majetkový prospech

na strane žalovaného získaný plnením bez právneho dôvodu, ktorý je žalovaný povinný podľa § 451 Občianskeho zákonníka žalobcovi vydať.

28. Súd tak považoval žalobu žalobcu v časti o vydanie bezdôvodného obohatenia za dôvodnú, žalobcovi voči žalovanému priznal nárok na zaplatenie sumy 1 031,31 eur.

29. V závere okresný súd dodáva, že súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené stranou sporu, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam, prípadne dostatočne objasňujú skutkový a právny základ rozhodnutia bez toho, aby zachádzali do všetkých detailov sporu uvádzaných stranami sporu.

Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

30. Žalobca bol v konaní úspešný v plnom rozsahu (100%), preto súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku, a priznal žalobcovi voči žalovanému nárok na náhradu trov prvostupňového ako aj trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % trov konania.

Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Žilina.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 1 CSP odvolanie možno urobiť písomne, a to v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 2 CSP podanie vo veci samej urobené v elektronickej podobe bez autorizácie podľa osobitného predpisu treba dodatočne doručiť v listinnej podobe alebo v elektronickej podobe autorizované podľa osobitného predpisu; ak sa dodatočne nedoručí súdu do desiatich dní, na podanie sa neprihliada. Súd na dodatočné doručenie podania nevyzýva.

Podľa ustanovenia § 125 ods. 3 CSP odvolanie urobené v listinnej podobe treba predložiť v potrebnom počte rovnopisov s prílohami tak, aby sa jeden rovnopis s prílohami mohol založiť do súdneho spisu a aby každý ďalší subjekt dostal jeden rovnopis s prílohami. Ak sa nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie podania na trovy toho, kto podanie urobil.

Podľa ustanovenia § 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ustanovenia § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ustanovenia § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ustanovenia § 366 CSP prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov); ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

V Žiline, dňa 12.12.2019